

Bohoslužby - vždy v 8:30

služba:

v prosinci	1. prosince	Kadlecová, Zástěrová; 1. advent., VP
	8. prosince	Matějková, Zezulová
	15. prosince	Novotná, Filipiová
	22. prosince	Bisová, Plecháčková; hra dětí
	24. prosince	v 16:00; Pospíšilová, Votavová
	25. prosince	Šibravovi; Hod Boží vánoční, VP
	29. prosince	Teplí
v lednu	1. ledna	Vraspirovi, I. Hauptová; novoroční, VP
	5. ledna	Flídrová
	12. ledna	Šauerovi
	19. ledna	Švecovi, Mlejnkovi
	26. ledna	Vaškovi
v únoru	2. února	Šimonovi
	9. února	Bartošovi
	16. února	Hubený; večeře Páně
	23. února	Kadlecová, Zástěrová

Sborová shromáždění v Poličce

biblické hodiny	<i>každý čtvrtek v 16:30</i>
mládež	14.12. v 16:00 v Proseči – seniorátní vánoční mládež 30.12.-1.1. – silvestrovské setkání mládeže
nedělní škola	<i>každou neděli při bohoslužbách</i> 22.12. – <i>dětská vánoční slavnost při bohoslužbách</i>
náboženství	pátek: Švermova: 13:40-14:25 Masarykova: 12:40-13:25 2. stupeň: fara v Poličce v pátek ve 14:50-15:35
staršovstvo	po bohoslužbách: 22. prosince; 26. ledna; 23. února
koncert	15.12. v 18:00 - koncert žáků ZUŠ B. Martinů (Polička)
seniorát	31.1. Evangelický ples - Telecí

Nábřeží svobody

Lukáš 2,1-14

V nejstarší české vánoční písni se zpívá o tom, jak Bůh „člověčenství naše ráčil vzít na se“. K přijetí lidství patří nejen pozemští rodiče, narození, plenky, ale také to, že Ježíšovo narození můžeme zařadit do zcela určitých dějinných souvislostí. Ježíš se narodil za vlády císaře Augusta, podobně jako se někteří narodili za Františka Josefa, jiní za prezidenta Gottwalda, jiní za prezidenta Havla. Poměry, do kterých se Ježíš rodí nejsou příliš vábivé. Spíše naopak. Nic nenasvědčuje tomu, že by se mělo stát něco zvláštního. Římská okupační vláda provádí v podrobených územích majetkový soupis za účelem lepšího vymáhání daní. Nemine to ani Palestinu.

Josef s Marií se podrobí nařízení a konají dlouhou a namáhavou cestu. Josef zřejmě nemá v Betlémě blízké příbuzné, k nimž by se uchýlil. Má ovšem argument, který by měl otevřít lidská srdce a s nimi i dveře. Má s sebou ženu v pokročilém stupni těhotenství. Pro Ježíše není místo mezi lidmi. Přijmeme a pustíme do domu všechno možné i nemožné, ale to, co přichází od Boha, má s námi vždycky těžkou práci.

Na scéně se objevují pastýři. Pastýři tenkrát žili na okraji společnosti. Usedlé obyvatelstvo na pastýře pohlíželo s opovržením. Zbožní lidé je považovali za nepoctivce, kteří lžou, podvádějí a kradou. K těmto opovrženým lidem se Bůh sklání, aby jim oznámil zprávu o narození Mesiáše. Ti, s nimiž nikdo nepočítá, se stávají prvními svědky Ježíše Krista. Boží posel osloví příští Kristovy svědky: „Nebojte se.“ V Písmu tak začíná Boží řeč k člověku mnohokrát. A vždy potom následuje slovo milosti. Slovo, které zbavuje strachu a staví na nohy, jež dává naději a ukazuje dobrou budoucnost. Anděl pastýřům oznamuje: „Narodil se vám dnes Spasitel, Kristu Pán, v městě Davidově.“ Novorozený Ježíš je tím, kterého vyhlížely generace otců. On přišel a přichází pro nás všechny. Z tohoto narozeného dítěte můžeme mít radost, která nikdy nebude zklamána.

Jiří Teplý
kurátor

Daniel Freitinger
administrující farář

Farní sbor ČCE, nábř. svobody 561, Polička, tel: 461724712, 603910949 (J. Teplý)
Daniel Freitinger: Farní sbor ČCE, Poličská 3, 568 02 Svitavy, tel. 461 532 866,
mobilní tel: 604 738 567, e-mail: freitinger@centrum.cz
navštivte naši www stránku: <http://policka.evangelnet.cz>

Zaoceánský pozdrav

Milí v poličském sboru. Je to zvláštní pocit psát pozdrav do vánočního dopisu, když venku svítí sluníčko a přes den bývá příjemných 17° Celsia. Ovšem dnes dopoledne místní kostelníci otevřeli sklad a začali vytahovat a oprašovat kvanta větších či menších plastových vánočních stromečků. No vida, tak i v Oklahomě se blíží vánoce.

Co je to za zemi ta Oklahoma? No, je to jeden z jižních států USA. V létě tu tedy bývá dosti horko, zatímco v zimě se tu sníh dlouho neudrží, pokud vůbec padá. A příroda? Východní část Oklahomy je pěkná – podobně zvlněná jako Vysočina, listnaté lesy... Západní část je docela jiná – plochá, suchá, místy dočista poušť. Ponca City je někde uprostřed – kolem je poměrně rovina, občas nějaký ten strom, les však žádný. V Oklahomě je ovšem hodně rybníků a jezer, nedaleko Ponca City jsou dvě velká jezera a přehrada.

Oklahoma je známá především svou ropou, ta se tu těží téměř všude. Těžářská čerpadla jsou však velmi drobná (podobně jako na jižní Moravě) – téměř splývají s krajinou. V samotném Ponca City kdysi vznikla ropná společnost Conoco, dodnes tu sídlí a velká část členů našeho sboru pro ni pracuje.

Pro jižní oblasti Spojených států je kromě veder typická dosti konzervativní zbožnost. Narazíte tu na neuvěřitelné množství nejrozodivnějších církví, v samotném Ponca City (dvacet tisíc obyvatel) sídlí padesát různých denominací. Nejsilnější jsou různé evangelikální církve, především baptisté, kteří jsou však nesrovnatelně konzervativnější než baptisté evropští. Presbyteriáni je tady droboučká menšina, podobně jako evangelíků u nás. Okolí považuje presbyteriány za velmi liberální a svobodomyšlné křesťany. Ovšem viděno evropskýma očima tito oklahomští presbyteriáni nijak zvlášť liberální nejsou.

Náš sbor patří do Presbyterní církve. Organizace této církve je podobná struktuře ČCE. Místní sbor vede staršovstvo, sbory jsou organizované v presbyteriích (jako naše senioráty), o stupeň výš jsou synody a vše vede jedno celoamerické ústředí a sněm, který se schází jednou ročně. O většině důležitých věcí se však rozhoduje na místní rovině. Na rozdíl od nás to zde je tak, že každý sbor přímo platí všechny své zaměstnance (včetně farářů). Náš sbor v Ponca City má devět zaměstnanců (pět na plný, čtyři na částečný úvazek): dva faráře, katechetu, vedoucí hudby, sekretářku, účetní a tři kostelníky. Na první pohled působí jako velký sbor: k bohoslužbám se schází každou neděli průměrně 230 lidí, každou středu nás u sborové večeře a programu bývá asi stovka. Kromě toho se ve sboru schází řada menších a malých skupin: v neděli ráno před bohoslužbami pět různých tříd nedělní školy pro dospělé, během týdne potom dvojí biblická hodina dospělých, skupina žen, sestry na šití dek (prodávají a výtěžek věnují na charitativní účely) a muži v pondělí ráno, dříve než jdou do práce. Sbor se také dost věnuje hudbě – schází se pěvecký sbor dospělých i pěvecký sbor dětí a také tři sbory (dětí, mládež, dospělí), které hrají

na zvonky. Skupina mládeže má vlastní dosti bohatý program, jehož příprava zabere katechetovi většinu jeho pracovní doby. V posledním roce si sbor uvědomil, že se soustředí více na dospělé, než na děti. A tak k mým úkolům zde patří pomáhat oživovat práci s dětmi. To však neznamená, že by se s dětmi vůbec nepracovalo: vyučuje se jak nedělní škola, tak náboženství. Děti jezdí také na výlety. A co stojí za zmínku – při jakékoli akci pro dospělé tu jsou také dívky na hlídání dětí, platí je sbor. – Musíme přiznat, že nás při takto bohatých aktivitách sboru velmi překvapilo, že sbor v Ponca City má méně členů než sbor v Poličce. (421 členů – poté, kdy před časem 90 pasivních vyškrtli.) Čím to je? Jistěže sbor s devíti zaměstnanci má snazší situaci než sbor, který má jen jednoho faráře. Toto však není to nejpodstatnější. Byl jsem překvapený, když jsem zjistil, že většinu malých skupin nevede nikdo ze zaměstnanců. Program si připravují sami. Mám dojem, že to podstatné zde je to, že tady se nechodí do kostela jako na návštěvu. Sbor je samozřejmě součástí života místních lidí. V neděli se samozřejmě chodí do kostela. A nejenom v neděli, i několikrát během týdne. Mám-li návštěvu, nezůstanu doma, ale vezmu je s sebou. (Byl jsem překvapen, kolik příbuzných a přátel tu bývá každou neděli na bohoslužbách.)

A jak se tady žije nám? Snad nejmenší změnu představovalo naše stěhování pro Magdalenku. Stejně jako v Poličce tráví i tady většinu dne s maminkou doma. Lidé venku mluví podivnou řečí, které ona nerozumí, a tak se s nimi ani nechce příliš kamarádit. Tomáš s Martou se po několika počátečních obtížných týdnech ve škole dobře aklimatizovali. Tráví tam většinu dne (od osmi do tří hodin), ale do školy chodí rádi a v probírané látce drží se spolužáky krok. Samozřejmě to znamená, že se s nimi musíme každé odpoledne učit a číst anglicky, s Martičkou probíráme také českou látku pro druhou třídu. Manželka má práce spoustu, podobně jako v Poličce. Vedle domácnosti se snaží být aktivní i ve sboru – chodí na skupinu žen a hraje na zvonky. Moje pracovní prostředí je dosti jiné než to poličské. Zde pracuji v týmu a mám přesně vymezenou oblast odpovědnosti. Řada rozhodnutí, které jsem byl v Poličce zvyklý udělat já, patří zde do pravomoci prvního faráře. Naopak se těším z komfortu sekretářky, která za mne provádí úřednické záležitosti. Velká změna pro nás všechny tu souvisí s tím, že nežijeme na faře, ale v soukromém domě.

Letný pohled z okna – venku se honí veverka, svítí sluníčko, je příjemně teplo. Skutečně to nevypadá, že by za měsíc měly být vánoce, alespoň my bychom je tady nečekali. Ale to je vlastně pointa vánoc, ne? Pán Bůh přichází tam, kde jej nečekají. Tam, kde na něj nejsou připravení. Tam, kde mají spoustu jiných starostí. Přichází a zve: nechte starosti starostmi a pošlete radostnou zvěst. A tak i my Vám přejeme, abyste se nenechali zahltní všední tíží, ani svátečním sháněním a pečením. Místo toho Vám přejeme radost – takovou tu tichou, všeprostupující...

Jménem celé rodiny, Váš farář (21.11.02)

Jan Dus